

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 12 iunie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2019, declarat de inculpatul

***Galușca Dorel XXXXX**, născut
la XXXXX în s. XXXXX, r-nul XXXXX, locuitor al mun.
XXXXX, str. XXXXX, ap. XXXXX, cetățean al R. Moldova,
fără antecedente penale.*

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>05.04.2019 – 12.06.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>03.07.2019 – 29.10.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>09.01.2020 – 04.03.2020.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 12 iunie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală Galușca Dorel a fost condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 1600 unități convenționale, art. 326 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 1600 unități convenționale și art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 2300 unități convenționale.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de amendă în mărime de 3200 unități convenționale, ce constituie 160.000 lei.

A fost confiscată și încasată din contul inculpatului în beneficiul statului suma de 1000 euro, ca fiind bunuri rezultate din infracțiune.

Corpurile delictive – 12 bancnote cu valoarea nominală de 50 euro, aflate la păstrare la Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău, conform actului nr. 23 din 04.04.2019, au fost trecute în venitul statului.

2. Instanța de fond a constatat că în perioada lunii iunie 2018, inculpatul Galușca D., cunoscând din discuție cu Peșterean A., despre dificultățile acesteia la susținerea examenului pentru obținerea permisului de conducere, acționând premeditat, susținând că are influență asupra persoanelor publice responsabile de examinare și documentare cu permis de conducere din cadrul subdiviziunii Agenției Servicii Publice specializată în calificarea conducătorilor auto, influență care a fost apreciată de către Peșterean A. drept una reală, credibilă și posibilă, și considerând că el poate determina persoanele respective să acționeze în vederea facilitării promovării examenului pentru primirea permisului de conducere de categoria B, a pretins de la aceasta mijloace bănești în sumă de 1000 euro, iar la 05 august 2018, aflându-se la stația terminus a troleibuzului nr. 22, din str. Alba Iulia 204, mun. Chișinău, a primit, personal, de la Peșterean A. suma de 1000 euro, care, conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a Moldovei la 05.08.2018, constituiau suma de 19.202,3 lei, fără a realiza ulterior influența susținută.

Tot el, în perioada lunilor octombrie - noiembrie 2018, cunoscând din discuție cu Peșterean A., despre dificultățile fratelui ei Peșterean S., la susținerea examenului pentru obținerea permisului de conducere, acționând premeditat, susținând că are influență asupra persoanelor publice responsabile de examinare și documentare cu permis de conducere din cadrul subdiviziunii Agenției Servicii Publice specializată în calificarea conducătorilor auto, influență care a fost apreciată de către Peșterean A. drept una reală, credibilă și posibilă, și considerând că el poate determina persoanele respective să acționeze în vederea facilitării promovării examenului pentru primirea de către fratele său Peșterean S. a permisului de conducere de categoria B, de comun acord și în rezultatul înțelegerii prealabile cu o altă persoană neidentificată de către organul de urmărire penală ce s-a numit Ion, repartizând între ei rolurile potrivit unui plan bine determinat, astfel încât el a pretins de la aceasta mijloace bănești în sumă de 1000 euro, iar persoana neidentificată de către organul de urmărire penală ce s-a numit Ion, la 24 noiembrie 2018, aflându-se în preajma Universității Pedagogice de Stat „Ion Creangă”, din str. Ion Creangă 1, mun. Chișinău, a primit, personal, de la Peșterea A. suma de 300 euro, care, conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a Moldovei la 25.11.2018, constituiau 5875,62 lei, fără a realiza ulterior influența susținută.

Tot el, la 14 decembrie 2018, comunicându-i lui Peșterean A. că fratele ei, Peșterean S. este urmărit penal, fapt care creează acestuia dificultăți la susținerea examenului pentru obținerea permisului de conducere și invocând necesitatea clasării presupusului proces penal, acționând premeditat, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul organului de urmărire penală, influență care a fost apreciată de către Peșterean A. drept una reală, credibilă și posibilă, și considerând că el poate determina persoanele respective să acționeze în vederea facilitării clasării procesului penal, a pretins de la aceasta mijloace bănești în sumă de 700 euro, iar la 18 februarie 2019, ora 12.05, aflându-se în apropierea Hipermarketului Nr. 1, amplasat în str. Lev Tolstoi 24/1, mun. Chișinău, a primit, personal, de la Peșterean Ana, sub controlul ofițerilor de investigații ai subdiviziunii specializate a Centrului Național Anticorupție, suma de 600 euro, care, conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a Moldovei la 18.02.2019, constituiau 11.590,62 lei, fără a realiza influența susținută.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut integral vinovăția, solicitând ca judecată să se petreacă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Dat fiind că aceste probe dovedesc pe deplin vina inculpatului, acțiunile lui au fost încadrate pe art. 326 alin. (1) Cod penal, ca trafic de influență, adică pretinderea și primirea personal, de bani, pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a o face să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, pe art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca trafic de influență, adică pretinderea și primirea personal, de bani, pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a o face să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, acțiuni săvârșite de două persoane și pe art. 326 alin. (1) Cod penal, ca trafic de influență, adică pretinderea și primirea personal, de bani, pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a o face să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78, 84 Cod penal, că inculpatul a săvârșit infracțiuni mai puțin grave și grave, a recunoscut vina și s-a căit sincer, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, anterior nu a fost condamnat, însă a fost în conflict cu legea penală fiind liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, nu este angajat în câmpul muncii, se caracterizează satisfăcător, este căsătorit și are la întreținere doi copii minori, că a restituit prejudiciul cauzat prin infracțiune, s-a aflat sub strajă mai mult de 3 luni, precum și de scopul pedepsei penale, concluzionând ca fiind oportună aplicarea pedepsei cu amendă, în corespundere cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Sub acest aspect, instanța a indicat că sancțiunea art. 326 alin. (1) Cod penal prevede amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau închisoare de până la 5 ani, iar sancțiunea art. 326 alin. (2) Cod penal prevede aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani. Prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală noile limite pentru art. 326 alin. (1) Cod penal vor fi amenda de la 1500 la 2250 unități convenționale și pentru art. 326 alin. (2) Cod penal amenda de la 2250 la 3000 unități convenționale.

Totodată, instanța a statuat că este nefondată solicitarea apărării privind aplicarea art. 55 Cod penal pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, ori, conform art. 55 alin. (1) Cod penal, persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, cu excepția infracțiunilor prevăzute la art.... art. 326 alin. (1), poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Ori, dispoziția art. 55 Cod penal prevede expres interdicția liberării de răspundere penală cu tragere la răspundere contravențională în cazul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal cât și a infracțiunilor grave - art. 326 alin. (2) Cod penal.

Mai mult, inculpatul anterior a fost liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, însă nu și-a făcut concluziile necesare și din nou a comis fapte prevăzute de legea penală.

Din aceleași motive, este neîntemeiată și cererea apărării privind aplicarea art. 79, 90 Cod penal pe capătul de acuzare potrivit art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal.

3. Avocata Elena Țigănaș a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Apelanta a invocat că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal.

În corespundere cu prevederilor art. 79 și 90 Cod penal, urmau a fi identificate circumstanțe excepționale și alte circumstanțe importante pentru stabilirea unei pedepse mai blânde.

Totodată, instanța de fond nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, de faptul că acesta a recunoscut pe deplin vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate și a comunicat împrejurările în care au fost săvârșite infracțiunile imputate, că se căiește sincer în cele săvârșite și că îi pare foarte rău, asumându-și responsabilitatea pentru cele comise.

Ori, în circumstanțele în care inculpatul a recunoscut vinovăția și se căiește sincer în cele comise, a reparat părții vătămate paguba provocată prin infracțiunea comisă, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, sunt aplicabile prevederile art. 78 și 79 Cod penal.

Mai mult, instanța de fond a ignorat circumstanțele atenuante stabilite: recunoașterea vinovăției, căința sinceră, acceptarea examinării cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, lipsa antecedentelor penale, existența la întreținere a părinților și a doi copii minori.

Pe lângă aceasta, la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a inclus în termenul de pedeapsă perioada aflării inculpatului în stare de arest.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2019, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

În temeiul art. 88 alin. (5) Cod penal, inculpatului Galușca Dorel i-a fost atenuată pedeapsa definitivă cu amendă în mărime de 3200 unități convenționale, ce constituie 160.000 lei, cu 400 unități convenționale, lăsând pentru executare 2800 unități convenționale, ce constituie 140.000 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că inculpatul a săvârșit infracțiuni mai puțin grave și grave, a recunoscut vina și s-a căit sincer, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, anterior nu a fost condamnat, însă a fost în conflict cu legea penală fiind liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, nu este angajat în câmpul muncii, se caracterizează satisfăcător, este căsătorit și are la întreținere doi copii minori, precum și a restituit prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Ori, instanța de fond corect i-a stabilit inculpatului pedeapsa cu amendă, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 84 Cod penal.

Astfel, sancțiunea art. 326 alin. (1) Cod penal prevede amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau închisoare de până la 5 ani, iar sancțiunea art. 326 alin. (2) Cod penal prevede amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau închisoare de la 2 la 6 ani. Prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, noile limite pentru art. 326 alin. (1) Cod penal sunt amenda de la 1500 la 2250 unități convenționale și pentru art. 326 alin. (2) Cod penal amenda de la 2250 la 3000 unități convenționale.

Deci, instanța de fond just a considerat ca fiind echitabilă stabilirea pedepsei cu amendă a câte 1600 unități convenționale pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (1) Cod penal, iar pe art. art. 326 alin. (2) Cod penal – 2300 unități convenționale, în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, aplicându-i o pedeapsă cu amendă în mărime de 3200 unități convenționale.

Totodată, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 88 alin. (5) Cod penal, ori, inculpatul s-a aflat în arestare preventivă de la 18.02.2019 până la 12.06.2019, iar potrivit art. 88 alin. (5) Cod penal, condamnatului care s-a aflat sub arest preventiv până la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea în calitate de pedeapsă principală a amenzii, a privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, instanța de judecată, ținând cont de termenul aflării sub arest preventiv, îi atenuază pedeapsa stabilită sau îl liberează complet de la executarea acesteia.

Astfel, în temeiul art. 88 alin. (5) Cod penal în privința inculpatului urmează a fi atenuată pedeapsa definitivă cu amendă în mărime de 3200 unități convenționale, ce constituie 160.000 lei, cu 400 unități convenționale, lăsând pentru executare 2800 unități convenționale sau 140.000 lei.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu micșorarea amenzii și dispunerea achitării ei în rate, timp de 5 ani.

Recurentul a invocat că la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, în privința lui fiind aplicabile dispozițiile art. 78, 79 Cod penal, ori, a recunoscut vinovăția și s-e căiește sincer în cele comise, a reparat părții vătămate paguba provocată prin infracțiunea comisă, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii.

Mai mult, instanța de fond a ignorat circumstanțele atenuante stabilite: recunoașterea vinovăției, căința sinceră, acceptarea examinării cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, lipsa antecedentelor penale, existența la întreținere a părinților și a doi copii minori.

Totodată, concluziile instanței de apel că anterior a mai săvârșit infracțiuni contravin normelor imperative, deoarece pedeapsa penală se aplică doar pentru fapta comisă, nu și pentru circumstanțe neprevăzute de lege ca agravante la art. 77 Cod penal.

Ori, el este persoană fizică și nu juridică, iar instanțele de fond și de apel urmau să țină cont la examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, ce permite aplicarea amenzii începând cu 500 unități convenționale, potrivit art. 64 alin. (3) Cod de procedură penală, luând în considerație și situația sa materială, că are soția și doi copii minori la întreținere, la moment nu are un loc de muncă stabil, fiind în

imposibilitate reală să-și onoreze obligațiunile față de bugetul de stat, urmând a fi micșorată amenda sau dispunerea achitării ei în rate, timp de până la 5 ani.

Totodată, a reparat prejudiciul material și moral cauzat părții vătămate, iar fiind confiscate încă 12 bancnote cu valoarea nominală de 50 euro care s-au aflat la păstrare Serviciul Fiscal de Stat și care au fost trecuți în venitul statului, s-a mai dispus încasarea în mod repetat a sumei de 1000 euro ca fiind rezultată din infracțiune.

Deși, de facto, a luat inițial de la partea vătămată 1000 euro dintre care 200 euro i-a întors acesteia, au rămas doar 800 euro, ce se confirmă prin declarațiile și procesele-verbale de confruntare dintre părți. Astfel, suma a fost supusă confiscării special de două ori.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul instanța de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 88 alin. (5) Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a

recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Condamnatului care s-a aflat în arest preventiv până la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea în calitate de pedeapsă principală a amenzii, instanța de judecată, ținând cont de termenul aflării sub arest preventiv, îi atenuază pedeapsa stabilită sau îl liberează complet de executarea acesteia. Totodată, instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării.

În consecutivitatea enunțată, instanțele de fond și de apel, just au concluzionat că în cazul în care inculpatul a săvârșit două infracțiuni mai puțin grave și o infracțiune gravă, care se pedepsesc cu închisoare de până la 5 ani și de la 2 la 6 ani, fiind infracțiuni contra bunei desfășurări a activității în sfera publică chiar și în prezența circumstanțelor invocate de inculpat (*pct. 5. din decizie*), micșorarea amenzii sau dispunerea achitării amenzii în rate, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul apărării, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5. din prezenta decizie*, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele și probele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 64 alin. (3), 27, 414 alin. (1) și (2), luând în considerare circumstanțele cauzei, instanța de judecată *poate* dispune achitarea amenzii în rate timp de până la 5 ani, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de fond și apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4.-5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Totodată, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel, astfel că argumentele specificate în recursul ordinar declarat că: „...*el este persoană fizică și nu juridică, iar instanțele de fond și de apel urmau să țină cont la examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, ce permite aplicarea amenzii începând cu 500 unități convenționale, potrivit art. 64 alin. (3) Cod de procedură penală, luând în considerație și situația materială a condamnatului, că are soția și doi copii minori la întreținere, la moment nu are un loc de muncă stabil, fiind în imposibilitate reală să-și onoreze obligațiunile față de bugetul de stat, urmând a fi micșorată amenda sau dispunerea achitării amenzii în rate timp de până la 5 ani. Totodată, a reparat prejudiciul material și moral cauzat părții vătămate, iar fiind confiscate încă 12 bancnote cu valoarea nominală de 50 euro care s-au aflat la păstrare Serviciul Fiscal de Stat și care au fost trecuți în venitul statului, s-a mai dispus încasarea în mod repetat a sumei de 1000 euro ca fiind rezultată din infracțiune. Deși, de facto, a luat inițial de la partea vătămată 1000 euro dintre care 200 euro i-a întors acesteia, au rămas doar 800 euro, ce se confirmă prin declarațiile și procesele-verbale de confruntare dintre părți. Astfel că suma a fost supusă confiscării special de două ori...*” nu au fost invocate și în apel, deci nu au niciun suport legal (pct. 3.- 5. din decizie).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că a adoptat o hotărâre care conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Galușca Dorel XXXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2019, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 aprilie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun